

R. H. Harelstad

...å likeins da vi jikk på nárske skolen såm vi kalte
 æn, da så måtte vi gå oppi kjørka å dær hadde vi en gammal en
 såm va lærer. Dæ vangamle B. M. Tansen, å Åse. Vi hadde n to
 mánter, å så jikk vi aenvær dag. Dæ va -- vi kalte de di storo å
 di "småe. Di småe da ser u dem læste katekisma å fárklákkixga
 di andre va naturlivis i fárklaringa. Men så måtte vi læra å (snakke)
 å (skrive) nársk å da, vet du. På den nárske skolen va dæ en lang
 benk såm vi satt alle sammen runt. De kunne væra ^{herre} _{så} ^{ha} _{tyve} ^{stykke}
 ta åss, så de va kansje en førti stykkje såm jikk ^{ham} _{meir} eu.
 I så satt læraren da ser u opni --almindeli-^{enpi} enden på bole
 i ei rekke ^{så} å så satt vi/ær på benker neáver. Å dær lærte vi abese å fár-
 klaringa å katekismæ, (Brukte ongene å slåss?) Å nei, de va ittkj?
 kje så mykju? (Vår ble di feri?) Å, e va vel en fæmten år,
 snår je. Je va få i mæ nárske skulen da je bie konfirmert.